

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

גבעתי | 1950

עובדיה זערוור וילדיה בלול

יוסף דרויש-חיים מפן-שלום פרייס

יוסף דרויש ורינה

יוסף דרויש ברפת

גורג'י דרויש

נורית גידה

ראובן רייטר

החילת הראשונה של גבעתי דינה פרייס

שלמה סלוקי וילדיו

פרוק יחיא-ניסים יחזקאל-סמי יחיא

עורא וסלימה יחיא

העלייה מעיראק משפחת עזרא יחיא

כיתת הכוננות של מושב גבעתי

משפחת שטיינבוים ושטיינברג

דוד שטיינברג

קלריס שטיינברג

חחונה אפריים וחנה שטיינבוים

שלום פרייס-דב ארצי-אפריים שטיינבוים

תולדות מושב גבעתי

להקים את המושב, המוסדות מצדם איימו שבמידה ולא יתפנו מהקרקע יגרשו אותם בכוח. מוסיף ראובן רייטר ומספר "תארנו לעצמנו שיחשבו פעמיים לגרש חיילים שהתגייסו בחוץ לארץ "להגנה" והשתתפו במלחמת השחרור. חוץ מזה היינו כמעט כולנו ניצולי שואה, שעברנו את הגיהנום הנאצי, חלק גדול מחברינו לחמו במקום והשתתפו בגירוש הצבא המצרי שהגיע אז עד גשר עד-הלום". בסופו של דבר ויתרו החיילים על הרעיון להקים מושב על טהרת חיילים משוחררים מאירופה והסכימו לקבל עולים חדשים שהגיעו ישר מבית העולים מארצות מצרים, עיראק, פרס ומזרח אירופה.

מושב של קיבוץ גליות.

קליטת העולים מעיראק בעיקר הביאה עמה את הזוגות הראשונים במושב. דב ארצי ז"ל בספרו "בזכות הלב של אמא" מספר על האהבות הראשונות במושב "חברי חיים מפן ואני, הסתובבנו ביום גשם ליד אוהלי העולים וראינו נערה בת 16 יחפה, עומדת בבוץ עם דלי. חיים אמר לה- מחר אביא לך מגפיים מגומי. זאת הייתה תקווה דרויש. הוא אומץ על ידה וכשהרגיש כמו בבית אמר לי: יש גם בשבילך אחת וסחב אותי להכיר את השנייה- סעידה... אחרים ראו כי טוב ובאו אל חיים שיסדר גם להם בת ממשפחה עיראקית, אחד מהם היה ראובן רייטר". הזוגות הללו ועוד כמותם היו הגרעין האיתן שייסד את המושב, "היא למדה לבשל בשבילי אוכל אשכנזי-מרק עוף, גפילטע פיש, כמו פולניה מלידה, הילדים ליקקו את האצבעות, למרות הפערים בתרבויות שלנו, הצלחנו להתלכד ולבנות יחד משפחה ומשק לתפארת" כך ארצי מוסיף ומספר בספרו.

היום מושב גבעתי הוא מושב משגשג. חלק מחברי המושב עדיין עוסק בענפי חקלאות כמו: רפתות חלב, גידול עגלים, גידולי ירקות שונים, מטעי פירות, מחסנים וכן מקצועות חופשיים שונים.

ישנן הרבה משפחות צעירות שחיות במושב, מה שמפיח רוח של המשכיות ופריחה. חיי תרבות החל מגיל בייס יסודי ועד תיכון וכמובן חיי קהילה בוגרת.

מושב באזור הדרום. ממוקם בין אשדוד לקיבוץ ניצנים. המושב שייך למועצה אזורית באר-טוביה. כביש הגישה למושב עובר דרך מושב אמונים הסמוך.

שמו של המושב הוא על שם חטיבת גבעתי שעצרה את צבא מצרים מכיוון דרום בזמן מלחמת העצמאות.

המושב נוסד בשנת 1950 על ידי יוצאי הראל בפלמ"ח וכן על ידי משוחררי גדוד 53 בחטיבת גבעתי הישנה. בהמשך הגיעו עולים מאירן, עיראק ומצרים.

הישוב הוקם על אדמות הכפר הערבי בית-דראס, שתושביו נמלטו ממנו במהלך מלחמת העצמאות ולא הורשו לחזור אליו לאחריה, הוא נקרא בתחילה, בית דראס, אחר כך, מסילת-עוז ובהמשך שונה ל- ג'ן גבעתי - על שם גדוד 53 שלחם במקום, בסופו של דבר נקבע השם גבעתי, אותו אנו נושאים בגאווה עד היום.

המושב מונה 81 נחלות וכן עוד כ-90 משפחות המתגוררות בהרחבת המושב, סך הכל כ-1000 איש. הוא מנוהל על ידי ועד מוניציפאלי הכולל נציגים של התושבים וחברי אגודה יחד.

היסטוריה

לקראת סיום מלחמת השחרור, הגיעה קבוצה של חיילים משוחררים למושב באר-טוביה כדי לעבור הכשרה חקלאית כהכנה לעליה לקרקע התיישבותית. בספרו כותב ראובן רייטר- מייסדי מושב גבעתי: "היינו מפוזרים במשקים של באר-טוביה ועברנו הכשרה חקלאית. קראנו לעצמנו "ארגון גחלים", חיכינו לאישור לעלות על הקרקע של הכפר הנטוש בית-דראס, וקיבלנו תגבורת של קבוצה גדולה יותר של משוחררי גדוד 53 של חטיבת גבעתי. היינו כ- 40 חברים. הקמנו מחנה אוהלים קטן ליד בית הספר של הכפר הנטוש והמשכנו בחיי הקומונה שלנו. אספנו קרשים ופחים בכפר הערבי הנטוש ובנינו שלושה לולים קטנים. קנינו פרגיות בבאר-טוביה וגידלנו אותם..." בד ובד פעלו החיילים המשוחררים מול מוסדות המדינה שיכירו בהם באופן חוקי ויתנו להם אישור רשמי

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

